

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Лужинецький Анатолій Олександрович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність статтям 3, 23, 24, 28, 64, 65, 68 Конституції України (конституційність) окремих приписів частини першої статті 81-1 Кримінального кодексу України від 5 квітня 2001 року № 2341–III (далі – КК України) в тім, що унеможлиблюють умовно-дострокове звільнення від відбування покарання для проходження військової служби засуджених за вчинення умисного вбивства двох осіб.

Суб'єкт права на конституційну скаргу твердить, що оспорювані приписи КК України порушують його „1) право на повагу до людської гідності; 2) право на вільний розвиток особистості з його складовими (а, б) й наслідком (в): а) правом на виправлення; б) правом на визнання доведеності виправлення; в) обов'язком захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України; 3) право на відсутність покарання, що принижує гідність: автоматичним виключенням із захисту Вітчизни особи, яка отримала довічне позбавлення волі за вбивство двох осіб більше 25 років тому, упродовж яких вільно розвивала свою особистість і довела своє виправлення; ланцюговим виключенням постановки питань – скільки років відбула особа, довела за ці роки своє виправлення, чи не довела; відсутністю в абзацах 1, 2, 3 частини першої статті 81-1 КК України розрізнення законодавцем двох різних стадій, стадії призначення покарання з її ставленням до особи (яку міру призначити?) та стадії виконання покарання із зовсім іншим ставленням до особи (чи достатньо років відбула і чи за ці роки довела своє виправлення); 4) право на рівні конституційні права, відсутність їх обмежень за іншими ознаками; 5) обов'язок захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України; 6) обов'язок не посягати на гідність інших людей“.